

עת"א 1874/05/16 - מחמוד בושקאר, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל, פרקליטות מחוז צפון- פלילי

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 1874-05-16 בושקאר(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו

העותר מחמוד בושקאר,

נגד

המשיבים

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

2. מדינת ישראל

3. פרקליטות מחוז צפון- פלילי

החלטה

בפני עתירת אסיר שעניינה שינוי תנאי חופשה.

טענות העותר :

העותר מרצה כבר 8.5 שנים מתוך 16 שנות מאסר שנגזרו עליו, משולב בסבב חופשות מזה כ - 4 שנים, אסיר חיובי, שולב בשיקום מזה כשלושה חודשים. בקשתו לשינוי תנאי חופשה נדחתה בטענה של יתרת מאסר ארוכה. העותר מבקש לשנות את תנאי החופשה, מאלה הנהוגים לגבי אסיר בקטגוריה ב/1 לאלה הנהוגים לגבי אסיר המשויך לקטגוריה ב/2, ולהפחית את מס' החתימות שעליו לחתום כשהוא בחופשה, מ - 2 חתימות לחתימה אחת.

העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר של 16 שנים בגין עבירות הריגה וחבלה חמורה.

תגובת המשיבה :

העותר מסווג לקטגוריה ב/1 ועל כן ובהתאם להוראות פקנ"צ החופשות 04-40-00 כל יציאה שלו מותנית באישור משטרת ישראל וכפופה לתנאים מגבילים מבין התנאים המפורטים בנספח א' לפקודה, כפי שנקבעו על ידי משטרת ישראל המאשרת את החופשה.

וועדת הקטגוריות שדנה בעניינו של העותר קבעה כי לעותר יתרת מאסר ארוכה ועל כן, התנאים שנקבעו : ערב צמוד וחתימה - כמפורט בתנאי 2 לנספח , הינם הכרחיים להמשך פיקוח בשלב זה.

המשיבה מפנה לעמדת משטרת ישראל המציינת כי התנאים שנקבעו לעותר הינם מינימאליים ועל כן הסרת התנאים

שנתרו מעקרת מתוכן את תכולת החלת התנאים לצורך מעקב, פיקוח ובקרה.

ב"כ המשיבה טוענת כי נעשה איזון ראוי כאשר הוחלט לאשר לעותר יציאה לחופשה, אך התנו תנאים שמטרתם לשמור על בטחון הציבור.

דין :

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבור שדין העתירה להידחות.

אינה דומה החלטה מנהלית הדוחה בקשה לחופשה או שוללת חופשה להחלטה המנהלית לגבי תנאי החופשה.

כל חופשה, בהיותה הטבה, ניתן למנוע אותה במקרים המצדיקים זאת, על אף חשיבותה. וודאי שניתן להציב לה מגבלות ותנאים. יתר על כן, מצופה מהמשיבה ומהגורם המוסמך לנקוט עמדה באשר לכל חופשה וחופשה - במקרה זה, משטרת ישראל, בהיות העותר מסווג בקטגוריה ב/1, שתערוך את האיזון בין השיקול לשחרר אסיר לחופשה לבין אינטרסים חשובים אחרים בדרך שאיננה שליטה מוחלטת של יציאת האסיר לחופשה, אלא הצבת מגבלות ותנאים לחופשה.

השיקול של יתרת מאסר ארוכה, כפי שקבעה וועדת הקטגוריות שקיבלה את עמדת משטרת ישראל, הינו שיקול לגיטימי. יתרת המאסר של העותר הינה עד שנת 2024. חומרת העבירה ואורך תקופת המאסר מחייבים נקיטת זהירות וצורך מיוחד לשמור על בטחון הציבור. התנאים אותם קבעה המשיבה הינם רק חלק מהתנאים שניתן להורות עליהם במסגרת תנאי חופשה כמפורט בנספח לפקנ"צ.

לא מצאתי חוסר סבירות בהחלטה המנהלית. נראה שאכן נעשה האיזון הראוי.

על כן, העתירה נדחית.

ניתנה היום, ל' סיוון תשע"ו, 06 יולי 2016, בהעדר הצדדים.